

Λομπάνι

Τόσα τσιγάρα που έστριψε, πόνεσαν τα δάχτυλα. Για αυτό ξεκίνησε να αγοράζει έτοιμα. Απ' τα καλής ποιότητας φυσικά. Και τα λεφτά; Είχε παιδιά να αναθρέψει. Άσε τα λεφτά, ο καθένας κάνει ό,τι θελήσει με τον κόπο του.

Τόσος καπνός στο σπίτι, δεν μπορούσες να αναπνεύσεις. Οι προειδοποιήσεις για καρκίνο του πνεύμονα από τους γνωστούς, μπερδεύόντουσαν στον μολυσμένο αέρα κι ύστερα χάνονταν για πάντα.

Κάποτε βρέθηκε ένας θείος της γιατρός, την ενημέρωσε πως εκτός από εκείνη κινδύνευαν τα παιδιά της, όντας παθητικοί καπνιστές. Παρόλα αυτά, δεν πίστευσε πως υπήρχαν πιθανότητες να πάθουν κάτι, το αγνόησε παντελώς.

Από νηπιαγωγείο, μαθαίνουν τα παιδάκια για τις βλαβερές επιδράσεις του καπνίσματος. Έτσι και στη μικρή της κόρη, τρίτη δημοτικού πήγαινε, μοίρασαν ενημερωτικά φυλλάδια. Το μεσημέρι όταν γύρισε απ' το σχολείο, της το έδωσε, ψελλίζοντας “μαμά, δε θέλω να πεθάνεις”.

Το πήρε απόφαση λοιπόν, θα έκοβε μαχαίρι την κάκιστη αυτή συνήθεια. Πέταξε όλα τα τσιγάρα στα σκουπίδια. Κάθε φορά που της ερχόταν να καπνίσει, μάσαγε δύο-τρεις τσίχλες, να της φύγει η όρεξη. Ύστερα από λίγες μέρες, λύγισε. Δεν άντεξε και έτρεξε στο κοντινότερο περίπτερο να “εφοδιαστεί”. Ο φόβος είχε πια ξεθωριάσει. “Δεν πρόκειται να συμβεί τίποτα” σκέφτηκε, αφού με έναν μπλε αναπτήρα έβαλε φωτιά στο τσιγάρο και ταυτόχρονα στην ίδια της τη ζωή.

Αρπάζτε τα τσιγάρα απ' τα στόματα των γνωστών σας και ρίξτε τα στους κάδους. Ενημερώστε τους γονείς όσων ανήλικων καπνίζουν κρυφά, πίσω απ' τα σχολεία. Προστατέψτε και προστατευτείτε. Γιατί πιάνοντας το τσιγάρο αποχαιρετάτε την υγεία σας, τις αντοχές και τα όνειρα σας. Αυτοί που εφησυχάζουν πως θα το σταματήσουν όποτε θελήσουν, τις περισσότερες φορές αποτυγχάνουν. Ελάχιστοι τα καταφέρνουν στο τέλος, κι αυτοί έχουν ήδη κάνει ζημιά στον εαυτό τους. Να μην καταντήσετε ποτέ σαν κι αυτή, τη Μάγδα.

Που ακόμα κι όταν βγήκε η διάγνωση, καρκίνος του πνεύμονα τετάρτου βαθμού, δεν το άφησε.

Εκεί, στο κρεβάτι του νοσοκομείου, ενώ ετοιμαζόταν να αφήσει πίσω της, τον άντρα, τα παιδιά της, τον σκύλο της, τη μάνα της συλλογιζόταν το τεράστιο λάθος της. Κάποιος είπε “Καλά να πάθεις”. Εκείνη συμφώνησε και τελειώνοντας το τσιγάρο της, έκλαψε μετανιωμένη σκεπτόμενη την οικογένεια της. Έκλαψε τόσο, ώσπου στέρεψαν τα δάκρυα.

Στο νεκροταφείο της πόλης, μπαίνοντας, αντικρίζεις τον τάφο της. Πάνω στη πλάκα, χαραγμένη η φράση που ζήτησε:

“Η ζωή να κόβει την ανάσα και όχι ο καρκίνος του πνεύμονα.”

